

خاطره بهوزی

محترم محمودی

بهوز خانہ بہداشت احمدآباد
دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

نجوای حیات در خانہ بہداشت

بود اما دستور ارجاع فوری مادر بہ مرکز را داد و گفت خودش را می‌رساند. پس از ارزیابی توسط ماما در مرکز و انجام اقدامات اولیه در نہایت مادر بہ بیمارستان منتقل شد.

صبح روز بعد، خبر رسید کہ بہ دلیل عدم کنترل فشارخون، ختم بارداری انجام شدہ است. خوشبختانہ نوزاد پسر، محمدحسین، در ہفتہ سی‌وسوم متولد شدہ بود؛ یک پسر کوچک کہ با تلاش ما جان سالم بہ در بردہ بود. چند روز بعد خانوادہ اش برای تشکر بہ خانہ بہداشت مراجعہ کردند.

حالا محمدحسین ۲۰ ماہہ و سالم ہمراہ مادرش کہ بازہم باردار است بہ خانہ بہداشت آمدہ و بہ من لبخند می‌زند و با خودم فکر می‌کنم این لبخند، این حیات دوبارہ، پاداش آن لحظہ‌ای است کہ با وجود خستگی و پایان یافتن ساعت کار، در خانہ بہداشت را نبستم و بی توجہ از کنار مادر نگذشتم.

این خاطرہ سند زندہ این حقیقت است: مراقبت از مادر باردار، در رأس تمام امور است و پیگیری دقیق‌ترین نشانہ‌ها، ضامن بقای جان‌هاست.

صبح روز یک‌شنبه، بہ سمت خانہ بہداشت راہ افتادم. مسیر رفت، مثل ہمیشہ فرصتی بود تا خودم را از حیث روحی و روانی برای روزی پرکار آمادہ کنم. پس از انجام کارهای روتینِ نظافت و ثبت دادہ‌های حیاتی (دمای یخچال و کلرسنجی) لیست پیگیری‌ها را آمادہ کردم و منتظر حضور مراجعہ‌کنندگان بودم کہ، رنگ شور و امید و سرزندگی بہ خانہ بہداشت می‌بخشند.

در میان این شلوغی، کارها پیش رفت تا لحظہ پایانی روز، درست وقتی خستہ و کوفتہ از کار روزانہ، آمادہ می‌شدم در خانہ بہداشت را ببندم، معصومہ خانم، تنها مادر باردار تحت پوشش‌مان وارد شد و با صدایی لرزان از سرگیجہ و نورهای جرقہ مانند (مگس‌پران) کہ جلوی چشمانش می‌دید، شکایت کرد. اول از ہمہ فشار خونش را چک کردم و متوجہ شدم از حد نرمال بالاتر است. با وجود این کہ ضربان قلب جنین وضعیت مناسبی داشت اما احساس کردم باید وضعیت مادر و جنین بیشتر و بہتر بررسی شود.

با خانم حیدری، مامای مرکز، تماس گرفتم. ہرچند ہنوز خستگی مأموریت سیاری از تنش بیرون نرفتہ